

בס"ד ד' מנחם-אב ה'תש"פ
 הדלקת נרות - 19:24
 צאת השבת - 20:14
 רבנו תם - 21:08
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים - עלון מס' 1019
 @ ביום חמישי תענית ט' באב. (1952 שנים לחורבן)
 (במידה ועד אז לא יתגלה מלך המשיח).
 @ **סיום הצום** בצאת הכוכבים שעה 19:56
 @ במוצאי התענית "ברכת הלבנה".

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

מפס"דין: "חזון ישעיהו"
 (ישעיה א)
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדיי השללתי

פרשת דברים שבט הדר"ך

השיעור בלויין יחל ב- 21:30
 בדוק ומנוסה- סגולה להשתתף
 בסעודה רביעית "אוהל-מועד"
מלנייני הפרשה:

כתוב בסדר הדורות: **איכה** - ר"ת: **אני ירמיה פה הענתות.**
איכה - ר"ת **אני ירמיהו כתבתי הקינות.** (בעל התוספות)
"מגילת איכה"
 כל המגילות נכתבות על קלף פרט למגילת איכה, שהיא נקראת מן החומש. זאת, משום שאנו מקווים כל יום להיגאל מן הגלות ולהפוך את יום החורבן ליום שמחה. ואילו כתבו את מגילת איכה על קלף, היה נראה הדבר כאילו אנו מתכוננים חלילה, להשתמש בה משך שנים רבות. (בעל הלבוש)
"איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם"
איכה אשא לבדי, אותיות **ישב**. משה רבנו ישב לפוט את העם וליישב את סכסוכיהם ושפט בין איש ובין רעהו. **"ויריבכם"** אותיות **"בכורים"**. הבכורים עסקו בעבודת המשכן עד שהחליפו אותם הלויים. במילה וריבכם האות הראשונה ו' והאות האחרונה מ'. מ"ו=46 בגימטריא לוי. כאן הקשר בין הבכורים והלויים.

"איכה ישבה בדר"
 כתוב בסדר הדורות: **איכה** - ר"ת: **אני ירמיה פה הענתות.**
איכה - ר"ת **אני ירמיהו כתבתי הקינות.** (בעל התוספות)
"מגילת איכה"
 כל המגילות נכתבות על קלף פרט למגילת איכה, שהיא נקראת מן החומש. זאת, משום שאנו מקווים כל יום להיגאל מן הגלות ולהפוך את יום החורבן ליום שמחה. ואילו כתבו את מגילת איכה על קלף, היה נראה הדבר כאילו אנו מתכוננים חלילה, להשתמש בה משך שנים רבות. (בעל הלבוש)
"איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם"
איכה אשא לבדי, אותיות **ישב**. משה רבנו ישב לפוט את העם וליישב את סכסוכיהם ושפט בין איש ובין רעהו. **"ויריבכם"** אותיות **"בכורים"**. הבכורים עסקו בעבודת המשכן עד שהחליפו אותם הלויים. במילה וריבכם האות הראשונה ו' והאות האחרונה מ'. מ"ו=46 בגימטריא לוי. כאן הקשר בין הבכורים והלויים.

← הקדמה קצרה לדברי התוכחה של משה סמוך לפטירתו.
 ← מינוי שופטים ושוטרים שיעזרו בהנהלת המחנה.
 ← חזרה על פרשת המרגלים.
 ← מסעי בני ישראל על יד הגבולות של אדום, מואב ועמון.
 ← כיבוש ארץ סיחון ועוג.
 ← חלוקת ארץ עבר הירדן מזרחה לבני ראובן, בני גד וחצי שבט המנשה.
"אלה הדברים" (א, א)
 במדרש: **'אלה הדברים'** אל תקרי **'הדברים'**, אלא **'הדבורים'** מה הדבורה כיון שהיא עוקצת, מתה, כך משה רבינו ע"ה, כיון שהוכיח את ישראל נסתלק מן העולם. אף אתה צא ולמד קל וחומר, מי שדבריו דבש ונופת צופים כך, קל וחומר, בן בנו של קל וחומר לסתם מגידי מישרים ומטיפי מוסר. (מנחה בלולה)
"הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר"
"הואיל" אותיות **"אליהו"**, לרמזו שלעתיד לבוא יבוא אליהו לבאר את התורה, וכל הקושיות והבעיות שלא נמצא להם פתרון בגמרא, ועליהם נאמר **תיק"ו** - **תשבי יתרץ קושיות ובעיות**, והכל יתבאר בזמן ההוא.
"הבו לכם אנשים" (א, יג)
 בדרך הלצה נאמר: ישנם רבנים ומנהיגים אשר נשותיהם מחוות דעה בענייניהם כיצד להנהיג את העם, ומתערבות בעבודת הציבור שלהם ומנצא שהציבור מונהג על ידי הרבנית ולא על ידי הרב. לפיכך אומר הכתוב: **"הבו לכם אנשים"**, שיהיו האנשים מנהיגים ולא הנשים.

"ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ"
 תחילה אמר **"ראה נתתי לפניכם את הארץ"**, דהיינו **מתנה**, ואחר כך **"באו ורשו את הארץ"** **כירושה**. והלא **"מתנה"** ו"ירושה" שונות זו מזו. אלא, שעיקר נתינת הארץ לכלל ישראל, היתה מחמת ההבטחה שניתנה לאבות, כדברי התורה: **"לא בצדקתך וכו' ולמען הקים את הדבר אשר נשבע ד' לאבותיך"**, הרי שכל זכותם של כלל ישראל בא"י, היא בגדר "ירושה". אלא שלא הובטח איזה דור יזכה בירושת הארץ, ורק מפני שדור המדבר היה דור דעה, לכן היתה ה"נתינה" דווקא להם. (הגר"א)
"יוסף עליכם ככם" (א, י"א)

"הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר"
"הואיל" אותיות **"אליהו"**, לרמזו שלעתיד לבוא יבוא אליהו לבאר את התורה, וכל הקושיות והבעיות שלא נמצא להם פתרון בגמרא, ועליהם נאמר **תיק"ו** - **תשבי יתרץ קושיות ובעיות**, והכל יתבאר בזמן ההוא.
"הבו לכם אנשים" (א, יג)
 בדרך הלצה נאמר: ישנם רבנים ומנהיגים אשר נשותיהם מחוות דעה בענייניהם כיצד להנהיג את העם, ומתערבות בעבודת הציבור שלהם ומנצא שהציבור מונהג על ידי הרבנית ולא על ידי הרב. לפיכך אומר הכתוב: **"הבו לכם אנשים"**, שיהיו האנשים מנהיגים ולא הנשים.
"ודי זהב..." (א' א')

"ככם", כפי שאתם תתנהגו בקדושה ובטהרה, כך לעומתכם, יוסף עליכם השי"ת, להאציל מקדושתו עליכם, שהרי הבא לטהר מסייעין לו.
פנות הניבים והפתגמים
מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב = מיום שבו צער רב ליום שמחה וגיל.
דוגמה: **ביום שבו נפטר סבא רבא [אבי הסב או הסבתא] נולד בן בכור לנכדתו, וקד הפך היום מגון לשמחה ומאבל ליום טוב.**
מקור: **והחדש אשר נהפך להם מגון לשמחה ומאבל ליום טוב [אסתר ט כב].** (ניבונכו)

"ככם", כפי שאתם תתנהגו בקדושה ובטהרה, כך לעומתכם, יוסף עליכם השי"ת, להאציל מקדושתו עליכם, שהרי הבא לטהר מסייעין לו.
פנות הניבים והפתגמים
מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב = מיום שבו צער רב ליום שמחה וגיל.
דוגמה: **ביום שבו נפטר סבא רבא [אבי הסב או הסבתא] נולד בן בכור לנכדתו, וקד הפך היום מגון לשמחה ומאבל ליום טוב.**
מקור: **והחדש אשר נהפך להם מגון לשמחה ומאבל ליום טוב [אסתר ט כב].** (ניבונכו)

"ככם", כפי שאתם תתנהגו בקדושה ובטהרה, כך לעומתכם, יוסף עליכם השי"ת, להאציל מקדושתו עליכם, שהרי הבא לטהר מסייעין לו.
פנות הניבים והפתגמים
מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב = מיום שבו צער רב ליום שמחה וגיל.
דוגמה: **ביום שבו נפטר סבא רבא [אבי הסב או הסבתא] נולד בן בכור לנכדתו, וקד הפך היום מגון לשמחה ומאבל ליום טוב.**
מקור: **והחדש אשר נהפך להם מגון לשמחה ומאבל ליום טוב [אסתר ט כב].** (ניבונכו)

"ודי זהב..." (א' א')
 כתב בספר "איגרת הטיוול", כי התיבה **"זהב"**, היא ראשי תיבות לשלושה הברכות הראשונות שבברכת המזון, שהן מדאוריתא: **זן, הארץ, בונה ירושלים.**
"רב לכם סב את ההר הזה" (דברים ב' ג)
 מסביר רבינו בחיי שבאמירה **"רב לכם סב את ההר הזה"** מונע הכתוב מעם ישראל מלהתגרות בבני עשו, והטעם לאיסור הזה הוא משום שעשו כיבד את אביו, וידוע שהקב"ה אינו מקפח שכר לכל בריה, וכדי שלא יהיה לעשו פתחון פה לעולם הבא כיון שהוא כבר נטל את שכרו בעולם הזה.

הסירו ממשול מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדיינים "לדעת" ו-"חיידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

הלכות תשעה באב

א. בסעודה המפסקת אסור לאכול שני תבשילים, ואפילו בישל מין אחד בשתי קדרות, אלא שאחד עבה ואחד רך גם זה חשוב שני תבשילים, אבל אם שניהם שוים אלא שהוצרך לבשל בשתי קדירות מפני שבני הבית מרובים מותר לאכול משניהם, ושתי ביצים האחת קשה והאחת רכה שראויה לגמיעה חשיבי שני תבשילים. אפילו דבר הנאכל כמות שהוא חי אם נתבשל, חשוב תבשיל לענין זה, ובאפיו אפילו כמה מינים אין דין שני תבשילים. (ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקעד)

ב. נהגו לישוב על גבי הקרקע בסעודה המפסקת, רק שיתן איזה שטיח או בגד להפסיק בינו לבין הקרקע, ולא ישבו שלשה לאכול ביחד, כדי שלא יתחייבו בזימון, ואפילו ישבו ואכלו יברך כל אחד לעצמו בלי זימון. (ילקוט יוסף שם הליכות עולם ח"ב עמוד קנב)

ג. אין אומרים וידוי ונפילת אפיים במנחה של תשעה באב מפני שנקרא מועד, שנאמר "קרא עלי מועד לשבור בחוריי".
ד. תשעה באב אסור באכילה ושתייה ורחיצה וסיכה ונעילת הסנדל ותשמיש המיטה, ולילו כיומו לכל דבר. ואין אוכלים אלא מבעוד יום, של ערב תשעה באב. ובין השמשות שלו אסור כיום הכיפורים, ואם קיבל עליו בפרוש בשפתיו שלא לאכול אחר שסעד סעודה המפסקת אסור לאכול יותר אפילו עוונת יום, אבל אם קיבל עליו בהרהור בלבו, אינה קבלה. והכל חייבים להתענות בתשעה באב, ואסור לפרוץ גדר.

ה. מעוברות ומניקות שפטורות משאר צומות של דברי קבלה, מתענות ומשלימות בתשעה באב. ומעוברות ומניקות שיש להן חולי, אפילו אין בו סכנה, אין להן להתענות בתשעה באב, ואם יש להן חולשה רבה, יעשו שאלת חכם. ונכון לעשות שאלת חכם בכל מקרה, ויולדת תוך שלשים יום ולילה, יכולה להקל שלא להתענות בתשעה באב, ותאכל מיד בבקר. וכל שכן שיכולות המעוברות והמניקות, וכן יולדות, להקל באופן שחל תשעה באב בשבת, והתענית נדחת לאחר השבת, מכל מקום ראוי שהיולדת תוך שלשים יום לא תאכל לתענה, אלא כדי קיום.

ו. חולה, אפילו אין בו סכנה פטור מלהתענות בתשעה באב, וחולה שנתרפא ועודנו חלוש ומצטער מאוד בתעניתו, מותר לאכול, ואין צריך אומד, רק שלא יאכל למעדנים.
ז. ראוי ונכון להחמיר שלא לעשן סיגריות בתשעה באב. ובפרט יש להחמיר בעת קריאת איכה וקניות בבית הכנסת, אבל לצורך קצת, כגון למי שרגיל מאוד בעישון, ויש לו צער גדול במניעתו מעישון סיגריות, יש להתיר לו לעשן בתשעה באב בצניעה בתוך ביתו וכדומה, אבל לא יעשן בפרהסיא בתשעה באב. ובשאר הצומות אף הנוהגים לעשן ביום טוב, על ידי הדלקה מאש לאש, דחשיב אצלם לענין זה כאוכל נפש דשרי ביום טוב, אפילו הכי מותר לעשן בתענית. (יביע אומר ח"א ס"י לג. יחזה דעת ח"ה לט)

ח. רחיצה אסורה בתשעה באב בין בחמין ובין בצונן ואפילו להושיט אצבעו במים אסור, ובשחרית נוטל ידיו עד סוף קשרי אצבעותיו בלבד, ולאחר שניגבם ועדיין לחות קצת מעבירים על עיניו. (ילקוט יוסף מועדים תשעה באב)

ט. אין לקרוא תהלים בתשעה באב, והמיקל בזה יש לו על מה לסמוך, אבל חק לישראל וסדר מעמדות יש להחמיר שלא לקרוא בתשעה באב.

י. מי שנתחדשו לו חידושי תורה בתשעה באב, וחושש שאם לא יכתבם מיד ישכח עד הערב, שפיר דמי לכותבם. (ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקפא).

מכל מלמד" השכלתי

במגילת איכה המישה פרקים:

פרק א' - ירושלים מקוננת.

פרק ב' - מקונן המשורר על ירושלים והצרות שהשיגוה.

פרק ג' - מספר המקונן הצרות הקורות בגלל החורבן.

פרק ד' - מתואר מצבם של בני ציון.

פרק ה' - היא כעין תפילה.

אמרו במדרש: שלושה נתנבאו בלשון "איכה".

משה: **"איכה** אשא לבדי טרחכם ומשאיכם"

ישעיה: **"איכה** הייתה לזונה"

ירמיה: **"איכה** ישבה בדד"

פרקים א' ב' ד' במגילה איכה מבוססים על אותיות א"ב ויחד כ"ב פסוקים.

פרק ג' יש שלוש פעמים אותיות א"ב = ס"ו פסוקים.

ובפרק ה' יש כ"ב פסוקים שאינם כסדר א"ב.

חמישה דברים אירעו בתשעה באב

א. נגזר על אבותינו (דור המדבר) שלא יכנסו לארץ ישראל.

ב. נחרב בית המקדש הראשון.

ג. נחרב בית המקדש השני.

ד. נלכדה ביתר.

ה. נחרשה ירושלים על ידי האויבים לאחר החורבן.

בית המקדש הראשון התקיים ועמד (ת"י) ארבע מאות ועשר שנה והבית השני התקיים ועמד (ת"כ) ארבע מאות ועשרים שנה. ביחד הרי זה **"כתית"**.

שני בתי המקדש האירו רק כמנין כתית. **אולם**

בית המקדש השלישי יהיה נצחי ונצחי (להעלות נר תמיד"ד. (תולדות יצחק)

"הבו לכם אנשים חכמים וזבונים וידיעים" (א, כ"ג) ובהמשך כתוב "ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידיעים" רש"י מבאר: לא מצאתי נבונים.

הרב עובדיה יוסף זצ"ל שואל: מדוע לא מצא משה רבנו אנשים נבונים? הרי מדובר על דור דעה הייתכן?! והוא מתרץ: חכמים היו, אך נבונים לא, כיון שלא התאמצו כדי להשיג תורה ובכל שאלה מיד פנו למשה. אדם נבון מבין דבר מתוך דבר.

סיפור מליצי הממחיש זאת היטב: בכפר אחד היה קבצן שהפך ללעג וצחוק כולם היו צוחקים עליו ומדוע? בעת שהיו מגישים לפניו שני מטבעות -

מטבע של 5 ש"ח ומטבע של 10 ש"ח, היה בוחר את ה-5 כי הוא יותר גדול... ומיד כולם היו פורצים בצחוק רם. יום אחד אמר לו מישוהו: אתה יודע שהקטן שווה יותר? בפעם הבאה שיציעו לך תיקח את הקטן הוא שווה פי שניים מהגדול!!!... אמר לו הקבצן: תאמין לי שאני יודע... אבל אז המשחק יגמר ולא יישאר לי כלום... כדי להבין דבר מתוך דבר צריך להתאמץ בשביל זה. ללא גיעה אין תבונה! בדור שכל דבר יש תשובה ולא מנסים להתאמץ בשביל להגיע אליה, אין נבונים...

לא הכרנו אותם

סיפר המגיד מדובנא זצ"ל: היה זוג שלא היו להם ילדים והם עשו מאמצים רבים ולא זכו להיפקד. לאחר זמן פקד ה' אותם והאישה התעברה. כמה שירות ותשבחות נאמרו על ידם בדרכם לבית הרפואה ללדת! באמצע הלידה השתבש משהו והבעל נקרא אל הרופא. הרופא אמר לו עם פנים רציניות: "המצב מסובך. אפשר להציל או את האישה או את הילד. מה לעשות?" בכה הבעל: "מה אני יכול לעשות? אתה רוצה שאני אחליט? הלא אלו דיני נפשות. תן לי חצי שעה לשאול רב". אמר לו הרופא: "איך חצי שעה! זה ענין של דקות! האימא או הילד?" אמר הבעל: "שאל את האימא, הלא מדובר בחיים שלה!" ניגשו לאימא וסיפרו לה את המצב. בכתה ואמרה: "כל חיי חייכתי להיות אימא! ואם אני אוותר עליו אז למה לי חיים? תצילו את הילד!" והיא אומרת לבעלה: "כשהילד יגדל קצת תספר לו מה אני עשית בשבילו. את המשניות שילמד לעילוי נשמת, ואת הקדיש שיאמר - שיהיה בהם רגש! שלא יאמר אותם כלאחר יד. שיבין מה שעשיתי בשבילו". הבטיח האבא בדמעות שליש. האב יצא והרופאים פנו למלאכתם. האימא נפטרה ומודעות גדולות נתלו ברחבי העיר: "נפטרה בדמי ימיה". איזו טרגדיה! הלוויה הייתה רווית צער ויגון וציבור של אלפים הזיל דמעות כמים. עברו השנים והגיע זמן בר המצווה של הילד. קרא לו האבא וסיפר לו על אמו: "היא הייתה אישה נפלאה, ובשעת הלידה הייתה צריכה לבחור בין החיים שלה לבין החיים שלך. היא העדיפה שאתה תחיה! והיא ביקשה ממני לומר לך להגיד קדיש כמו בן אדם. אל תרוץ בקדיש כשתגיד 'ברכו' שיהיה עם רגש. יום השנה לאמך חל ביום ההולדת שלך. בבר מצווה שלך אתה תצטרך להתפלל לפני העמוד ולהגיד קדיש. לכן קח את הדברים לתשומת לבך". הבטיח הבן לאבא. באולם, כשהתכנסו לתפילת ערבית. ניגש הבן ו"ירה" את הקדיש: "יתגדל ויתקדש שמוהו..." כאילו לא דיבר עמו אביו מעולם. האבא התעלף. כשהעירו את האבא הוא קרא לבן ואמר לו: "על אימא כזאת כך אומרים קדיש?! הלא התחננתי לפניך! דיברנו על זה וסיפרתי לך מי הייתה אימא שלך. אתה יודע מה היא הקריבה בשבילך!" אמר הבן: "אבא, לא הכרתי אותה. אני לא יכול לסחוט רגשות כלפי מי שלא הכרתי אותו. יש לי קבר שאני יכול להתפלל שם, אבל רגש אין!" אומר המגיד מדובנא: לפני יותר מאלפיים וארבע מאות שנה בפעם הראשונה, ולפני כאלפיים שנה בפעם השנייה, ה' רצה להשמיד אותנו! לא היינו ראויים לאמון. אבל ה' כילה את חמתו על העצים ועל האבנים (בית המקדש) על ה"אמא". אלא שה' אמר: "יש יום וזכרון פעם בשנה, כשמגיע ט' באב תשבנו על הרצפה ותבכו קצת. תשבנו על הרצפה ותגידו קינות, שלא ייראה יסתם. תבינו מה אומרים". ואנו אומרים: "ירבונו של עולם, אין לנו רגש כלפיו, לא הכרנו אותו, לא היינו שם, בקושי יש מצבה, אנו לא יכולים לסחוט רגשות..." וכדי ביזיון וקצף! האומללות שלנו היא שאנו לא יודעים בכלל מה רוצים מאתנו. אנו לא יודעים מה חסר לנו, על האומללות הזאת - "על זה דווה לבנו. על אלה חשכו עינינו. ועל הר ציון ששמים". על בית המקדש שבלב שלנו שהוא שמים, שאין לנו שום רגש! על זה דווה לבנו. יום אחד בשנה פונה ה' יתברך אלינו בבקשה: "ראו בני חביבי, על הכל ויתרתי לכם, הכל נתתי לכם, אנא חשבו לפחות בטי באב על צערי הרב. גם לי יש ילדים והוצרתי להגלות מעל שולחני, ומה גדול הוא

צערי". אך כאשר מגיע יום תשעה באב אנו מחפשים אמצעים כיצד לעבור את הצום בנקל. אנו תרים אחרי מנין שבו נאמרות הקינות במהירות, כדי שלא נצטרך לשבת שעות ארוכות על הארץ באמירתן; אח"כ אנו מבקשים חדר ממוזג שבו נוכל לישון שעות אחדות כדי שהצום יעבור מהר. "הכזה צום אבחרהו!!" וכי הוא עושים למי שבטובו הגדול "הוא היטיב הוא מיטיב הוא ייטיב לנו" בכל עת ובכל שעה? במה שונים אנו מהבן המסרב לומר קדיש כראוי? אם כן הבה נשכיל להתבונן מעט בצער השכינה! נכין את עצמנו בימים שלפני תשעה באב, נאמר ביתר תשומת לב את הברכות והתפילות שבהן מוזכרים חורבן ירושלים והגלות. ובעיקר נחשוב על צער השכינה ונזכה להימנות בין אותם שנאמר עליהם "כל המתאבל על ירושלים זוכה ורואה בשמחתה". (אור דניאל).

את המשל הבא הביא ה"מגיד מדובנא, "רבי יעקב קראן, ברצותו להסביר את הפסוק שנאמר ב"מזמור שיר ליום השבת": "איש בער לא ידע, וכסיל לא יבין את זאת. מה ההבדל בין "בער" לבין "כסיל"? "במסגרת הסיום המודרך שנערך במפעל ענק ממדים וחדשני שנראה כנשאב מיקום דמיוני, הסתכלו המבקרים בעיניים משתאות על מכוונת הענק שמצד אחד הכניסו לתוכן חומרי גלם בכמויות ענק וללא סדר. ומצד שני -לאחר שעברו מטרים רבים על גבי מסועים ומנופים מסוגים שונים כשבכל קטע במכונה הם מורכבים ללא מגע יד - יצאו מכוניות פאר הדורות ונוצצות. בעלי המפעל שחשבו על הרעיון הגאוני בו חומרי גלם מוכנסים מצד אחד של המכונה ויוצאים מצדה השני כמכונית פאר הדורה, היו חכמים גם באספקט התיירותי: המפעל נבנה כך שסמוך לתקרה, לאורך כל המכוונת נבנה גשר תיירים רחב המספק מבט איכותי על כל חלקי המפעל והמכוונות. שערי המפעל היו פתוחים למבקרים ששילמו במיטב כספם על הסיום המופלא, ויהא מעט מהם התרשמו עד כדי שהמכונית הבאה שרכשו הייתה מן המפעל דווקא. מטבע הדברים, בתקרת המפעל היו פה ושם בצורה חסופה שרשראות ענק המחזיקות את המכוונות, וגם חוטים וכבלי חשמל שירדו מן התקרה אל המכוונות עצמן. באחד הסיוורים הללו פנה אחד המבקרים אל המדריך שהסביר על אופי המכוונות המצויות תחתיהם, ושאל: "החוט הזה בצבע ברונזה, למה בדיוק הוא משמש - לא הצלחתי להבין ... "המדריך התאמץ שלא לצחוק בפרצופו של המבקר, ורק שאל בתמימות מעושה: "ואת כל צורת ואופן פעילות המכוונות במפעל - הצלחת להבין? את הסיבה למיקומו של כל חוט ובורג - הצלחת להבין? רק את שימושיו של חוט הזה - לא הצלחת להבין ...!!" כך מבאר ה"מגיד מדובנא" את דברי הפסוק: "איש בער" יש מי שמודע לעובדה שהוא אינו חכם גדול ולכן לא מספקת מה תפקידו של החוט? מוגדר - "לא ידע", לפחות יודע ומכיר שאינו מבין את מה שנגשג מבינתו. אבל "וכסיל", הגדרתו של הכסיל היא ש"לא יבין את זאת". הוא מצביע על פרט אחד מתוך מכלול ומערכת של מיליוני פרטים ורק את "זה" הוא לא הצליח להבין ... וקעת כמובן, נשוב לפסוק מן הפרשה, בו נראה בדרך רמז יסוד מופלא של ה"יאמרי יהודה" מבר'ע"א: "רב לכם סובי", פונה התורה ליהודי ומלמדת אותנו - אל תחפש "סיבה" לכל דבר שקורה בעולם. ומדוע באמת לא כדאי לחפש סיבות? כי על פי משלו של המגיד מדובנא נוכחנו לראות שאין תועלת בידיעת פרט אחד בודד מתוך מערכת אדירה. "את ההר הזה", אל תסתכל רק לסיבתו של הדבר שהנך מבקש להבין, כי הוא חלק ממכלול אדיר שברא הבורא מששת ימי הבריאה. הוא אינו ניתן להבנה בפני עצמו.

"שבת חזון"

השבת נקראת 'שבת חזון', על שם הפטרתה - 'חזון ישעיהו בן אמוץ' (ישעיהו א, א-כז). ההפטרה כוללת את פתיחת ספרו של ישעיהו, ובה נבואת תוכחה חמורה כלפי עם ישראל, הממשיכים במצוות שבין אדם למקום (קרבות ותפילה), אך מלאים בעבירות שבין אדם לחברו (רצח, הטיית משפט, גזל), כסדום ועמורה בשעתו.

על "שבת חזון" היה אומר הצדיק רבי אברהם יעקב ברבי ישראל מסאדיגורה: השבת הסמוכה לתשעה באב - יום הבכי והאבל על חורבן בית מקדשנו ותפירתנו - היא שבת גדולה וחשובה. משל למה הדבר דומה: לאדם המצוי בחדר אפל, ובא חברו ומכניס לתוכו נר דולק. מה חביב אותו נר, המפיץ אורו במחשכי החדר! בדומה לכך - אומר האדמו"ר, כשבא האור הזך של שבת קודש בימים של "בין המצרים", שהם ימי עצבות ומנהגי אבלות על חורבן בית מקדשנו והגלות המר, הוא משפיע לנו אור יקרות ואנו ששים ושמחים בו ביותר. (פרפראות לתורה)

"בנין כשתלי זתים" - חינוך

חינוך ילדיכם בתשעה באב

מחנכים את הילדים לקיום חלקי של מנהגי ודיני האבילות על החורבן. ההלכה מבחינה בין המישור האישי למישור הסביבתי. במישור האישי, מקילה ההלכה, ועל כן אין מחנכים את הקטן לצום בתשעה באב (אבל אין מפנקים אותו במאכלים מעודנים, כדי שיתאבל עם הציבור). במישור הסביבתי והחברתי, מחמירה ההלכה, ועל כן מקפידים שהופעתו החיצונית של הילד תשתלב באווירת "עגמת הנפש" הכללית של המבוגרים ולא תפגע בה.

כמו כן מחנכים אותם במישור הרוחני להבין את משמעות החורבן. עקרונות אלו יפים גם ביחס לכלל התנהגותם של הילדים בתשעת הימים.

המטרה היא "חינוך ליראת ה', שהקטן כשישאל על מה זה, יסבירו לו עניין חורבן בית המקדש". הוי אומר, המטרה איננה להקנות לו הרגלים התנהגותיים שקראת תקופת הנערות והגדלות (זוהי המטרה הרגשית של חינוך קטן למצוות) אלא לעורר בו סקרנות ולהביא אותו לשאול על מנהגי האבילות - להסביר את משמעות החורבן ולעורר בו כמיהה לבנין המקדש. וילד שאיננו מסופר ואין בגדיו מכובסים מתחזקת בו תחושת האבלות.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין כלל מומאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

פרכה והלכה

לרן ומיתר יצחק פור על תרומות לזיכוי הרבים יברוכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות שיאיר הקב"ה דרכם ואת מזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה והצלחה לכל ילדיהם

פרכות ואיחולים

לאייל ושייזן כהן בהגיע הבן יתהן-מאיר למצוות הי"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ולימודיו, שיתברך בכל מילי דמיטב וברכה ותצלחה ונחת לר' דוד ואביבה כהן ולשלוש וברויה סגב

פרכה והלכה

לשיפורה ושלמה אי-תקייבין על תרומתם לזיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה ויתגשמו כל משאלותם לטובה. וברכה לכל ילדיהם שיזכו להרבה נכדים

כל הישועות והברכות

לעזרא והגית הכ"י שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה וירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם לזיווג הגון משיוש נשמתה לרעות בת חגית עוד השנה

כל הישועות והברכות

לגאאל ויעל כר"אין שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה וירוו נחת ושלווה לרפואת פאר בת וויטל ומאור לזיווג ההודיה-רחל ואלעד זרע קודש למירית בת איילת

פרכה והלכה

לחיים ומרים אוזן שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות וירוו נחת מיוצאי חלציהם לרפואת ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו

פרכה והלכה

יצחק ושושנה מוסאי שיתברכו מפי עליון ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות יאיר הקב"ה דרכם ומזלם מתוך בריאות איתנה ופרנסה טובה לשנים רבות. זיווג הגון לשירה וזרע קודש למשאל אוזרין

פרכות ואיחולים

יצחק ובעיזן עיקבי להולדת הבן ניי יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו, יתברך בכל מילי דמיטב וברכה ונחת למשה ורחל עוקבי ולשלמה ובתיה צברי

רפואה שלימה

לכ"י ארשאבן בן בהיה הי"ו הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון וזכה לשנים רבות עם רעייתו בהטרי וזיווג לכל ילדיו

כל המעוניין לתרום

ערכת לימוד וכלי כתיבה לזיכוי ילדים מעוטי יכולת, יתברך בכל הברכות וזיכה שיקראו תהילים להצלחתו ולרפואת משפחתו משה: 050-9435597

רפואה שלימה

לכ"י-א די בן אריאלה-מזל הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמי"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו הראשון וזיכה לשנים רבות טובות ונעימות. נא להמשיך ולהתפלל לרפואתו

בלמת שלוש יום

לע"נ הצנוע והענו מרדכי אמונה בן גולי זי"ל ועקב שיחיהם האזכרה תתקיים ביום שלישי ז' מנחם-אב 15: 19: - מנחה, דברי תורה, ערבית וסעודה ברח' דוד אלעזר 32 בינה ביום שישי עליה לבית העלמין בשעה 08:30

לע"נ הצנוע והענו

אברהם (אלברט) אואקנין בן עיישה ז"ל ה' אב פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו לע"נ הצנוע והענו רחמים אמיתי בן שמעון ז"ל ה' אב פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

לע"נ הצנוע והישר

חיים כריד בן ציפורה ונפתלי ז"ל ו' אב פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו לע"נ הצנועה והענוה זליכה מוסאי בת משה ז"ל השבת ז' אב פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל-:

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ו משה משה בן סרווה הי"ו מאיר חסן בן מסעודה הי"ו רבקה מורני בת שרה מנב"ת אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת

לע"נ ז"ל - נשמת:

לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה באבאי באבאי בן מרווארי ז"ל יצחק גולני בן שרה ז"ל אבנר אקייוב בן יוכבד ז"ל אברהם בן-ציון בן מהוזר ז"ל מרדכי אמונה בן גולי ז"ל בידה מלכה בת אסתר ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל